

en Lodtrækning blandt det Mandskab af første Mærgang, der har faaet samme Art af Uddannelse, for derefter at bestemme Rækkefølgen ved den senere Indkaldelse.

Til § 12.

Denne Paragraf er optagen efter Loven af 24de April 1868 § 3 med et Par Redaktionsforandringer, af hvilke den ene gaar ud paa at betegne Mandskabet paa samme Maaade som i Værnepligtsloven, og den anden paa at tydeliggjøre, at det ikke alene er til de i Organisationsloven paabudte Udrustninger, men ogsaa til dem, der hjemles paa anden Maaade, at befarent Mandskab kan indkaldes. Dernæst er der tilføjet Paragrafen, at det fornødne Antal Reserve-Overmatroser kan udtages af Sørollens Mandskab.

Der er allerede anført, at man ved en almindelig Udrustning maa supplere Artilleriunderofficererne i Flaadens Kammer med andre, som ere kaldte Reserve-Overkonstabler, og som udtages blandt Vægsrulleartilleristerne. Paa lignende Maaade maa Matrosunderofficererne suppleres med Reserve-Overmatroser, der maa tages blandt det indkaldte befarene Mandskab, uden at det dog er strengt nødvendigt at give dem en særlig Uddannelse, da de kunne ventes at besidde en Del af de Kundskaber og Færdigheder, som fordres af en Matrosunderofficer.

Man skal iøvrigt bemærke, at det er Hensigten at foretage nogle Forandringer i det i denne Paragraf omhandlede Regulativ for Krigsskibenes Besætning, hvorved Antallet af befarene Folk navnlig i Panderskibene vil blive nedsat, og Antallet af Vægsrullefolk blive forøget, og man har haft disse Forandringer for Øie ved Uffattelsen af de foregaaende Paragrafer. Vedlagte Bilag A indeholder et Udkast til et nyt Bemandings-Regulativ.

Til § 13.

Omfanget af de Udrustninger, der omhandles i denne Paragraf, er ikke forandret fra, hvad det hidtil har været; men det er fundet rigtigt at præcisere, at disse Udrustningers Hovedstemed er at tilvejebringe den Ud-

dannelse, som er nødvendig for Flaadens forsværlige Brug i Krigstid. Til en vis Grad kan der hermed forenes andre Diemed med et Skibs Udrustning, men en planmæssig Uddannelse af de nødvendige Skibsbesætninger maa ikke forstyrres af fremmede Hensyn.

Foruden de indkaldte Mandskabers Uddannelse, som er omtalt ovenfor, skulle Udrustningerne tjene til at øve og uddanne de faste Befalingsmænd, Maskinister m. Fl., og det gjælder om at ordne dem saaledes, at disse forskellige Elementer komme til deres Ret.

I vedlagte Bilag B er eksempelvis givet en Oversigt over tænkte Udrustninger for et Lidsrum af 6 Mær, som er den Periode, efter hvilken Mandskaberne til de enkelte Skibe bør fornyes, naar man vil undgaa at gribe for dybt i Mærgangene ved en almindelig Udrustning. Bilaget gaar ud fra den i de foregaaende Paragrafer fastsatte Plan for det indkaldte Vægsrullemandskabs Uddannelse, og viser, hvor stort et Antal af dette Mandskabs forskellige Klasser der aarlig maa indkaldes og uddannes for at skaffe Besætninger til Flaaden, samt i hvilken Orden de enkelte Besætninger ville blive tilvejebragte. Forøvrigt dele Udrustningerne efter Bilaget sig i to Dele: de, der have Uddannelsen af Mandskaberne til de egentlige Kampskibe — for Liden Panderskibene — særlig for Die, og de, der mere tilfigte at give en Del af Mandskaberne en mere sømandsmæssig Uddannelse, saa at de med større Nytte kunne anvendes i Skibe af 2den og 3die Orden. For Befalingsmændenes Vedkommende er denne sidste Del af Udrustningerne et ligesaa uundværligt Mittel til Uddannelse som de andre mere særlige Udrustninger.

Forøvrigt maa Bilagets Oversigt naturligvis kun betragtes som en Antydning af, hvorledes man har tænkt sig en Plan for Udrustningerne ordnet saaledes, at de forskellige Hensyn, som bør tages, kunne ske Fyldest, uden at Fordringerne til Statskassen blive for store; men i Enkeltighederne kan den selvfolgelig ikke anses som en bindende Plan.

Det vil af Bilaget fremgaa, at saaledes som Udrustningerne tænkes ordnede, vil der efterhaanden til de vigtigste Skibe tilvejebringes Besæt-